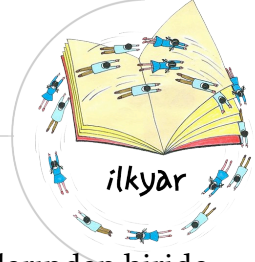

İSİMSİZ KAHRAMANLAR

Berk GÖKÇE

İsimsiz kahramanlar belki de bu sıfatı hak eden en iyi meslek gruplarından biride öğretmenlik. Çünkü öğretmenlerin okuttukları insanları, yani çocukların isimlerini bir başarıya ulaştığında hepimiz duyuyoruz. Fakat o başarının en büyük mimarlarından olan öğretmenlerin isimlerini ise hiçbirimiz bilmiyoruz. Ya da öğrencileri ısınsın diye her sabah okula kömür taşıyan, odun taşıyan o cıvıl cıvıl çocuklar sınıfları doldurduğunda üşümesin diye erkenden kalkıp soba yakan öğretmenlerin ismini bilmiyoruz. Onlar bu yüzden bizim isimsiz kahramanlarımız.

İlkokula başlarsınız bir öğretmeniniz olur, ortaokula geçersiniz birbirinden farklı onlarca öğretmeniniz olur. Lise üniversite derken mezun olduktan sonra bile hayatınıza bu öğretmenlerin tuttuğu ışık ile devam edersiniz. Hayatınızın her anında belki de o öğretmenler sizin ya rol modelinizdir ya da hayatınıza ışık tutan isimsiz kahramanlar. Meşhur film sahnesinde Mahmut hoca diyordu ya *“Dört tarafı duvarlarla çevrili üstünde çatısı olan bir yer değildir okul her yerdir”* diye, işte öğretmen de sadece eğitim fakültesi mezunu diploma sahibi insan demek değildir.

Tıpkı aşağıdaki hikâyede olduğu gibi birine bir şeyler öğretme isteği taşıyan herkes öğretmendir. Hikâye şöyle başlıyor. “7 yaşında küçük bir çocuk çiçek hastalığına yakalanıyor ve görme yetisini kaybediyor. Arkadaşları onunla ilk başlarda oynarken sonradan oynamamaya başlıyorlar. Çocuğunun üzüldüğünü gören babası şehre indiğinde ona bir saz alıyor. Çocuk ondan sonra o saz ile oynamaya başlıyor. Bir konuşmasında söylüyor: “babam bana bu sazı eğleşeyim diye almış”. Bir gün köy meydanında bir taşın üstüne oturmuş, saz ile oynarken yoldan geçen yaşlı bir amca o çocuğu görüyor. Yanına geliyor “evlat nerden öğrendin bu sazı çalmayı?” diye sorduğunda çocuktan şu cevabı alıyor “Kendim öğrendim amca.” Amca ikinci sorusunu “Daha iyisini öğrenmek ister misin?” diye yöneltiyor. Çocuk da “elbette isterim” cevabını veriyor. O yaşlı amca her gün 3-4 kilometre aşağıdaki köyünden yürüyerek geliyor ve o çocuğu 2-3 saat saz çalıştırıp geri yürüyerek köyüne dönüyor. İşte bugün o çocuğun ismini hepimiz biliyoruz: Âşık Veysel. Ama her gün kar soğuk demeden, gelip o çocuğu çalıştıran öğretmenin ismini çoğumuz bilmiyoruz.

Peki ya öğretmenlik sadece müfredattaki şeyleri mi öğretmektir? Yoksa bunla yetinmeyip o çocukların ve ailelerin hayatını değiştirmekte öğretmenlik midir? Sıradaki

hikâyem bunun üzerine: Diyarbakır'ın bir dağ köyü öğretmen matematik dersinde çocuklara şu soruyu yöneltiyor 1 kasada şu kadar çilek var, 10 kasada ne kadar çilek vardır? Öğrenciler ilk başta sessiz kalıyor ve öğretmen soruyu tekrarladığında öğrencilerde şu soruyu soruyor "öğretmenim çilek nedir?" Öğretmen şaşırıyor başta, ama başkası olsa üzülür gider ama o öyle yapmıyor hemen bir toprak numunesi alıyor ve Bursa'daki tarım firmalarına gönderiyor "burada çilek yetişir mi?" diye. Firmalar çilek fideleri ve nasıl çilek yetiştirileceğine dair bir belge ile dönüt veriyorlar. Öğretmen fideleri dışarı geldiğinde çocukları ve nasıl çilek çıkartıyor ve bahçeye yetiştirileceğini anlatıyor ve anlattıktan sonra her çocuğa fide veriyor ve dönem sonunda

yetiştireceğiniz çileklerden not alacaksınız diyor. Dönem sonu geldiğinde her çocuk elinde bir tabak çilekle geliyor öğretmen soruyor, "tadına baktınız mı?" Öğrenciler "yo " diyor not alacağız diye bakmadık. Öğretmen bakıyor ve tüm öğrencilerine tam not veriyor ve "hadi şimdi herkes tadına baksın" diyor öğrenciler elleri ağızları yanakları kıpkırmızı çilek olana dek tadına vararak hayatlarında ilk defa çilek yiyorlar. Aradan iki sene geçiyor. Diyarbakır'ın o dağ köyünde yaşayan insanlar şimdi Diyarbakır pazarında çilek satıyorlar. Öğretmenlik aynı zamanda hayatı da öğretmektir.

Ya YBO (önceleri YİBO) öğretmenleri? Bir ara sayıları 600ü geçen, köy çocuklarının yegane umudu olan Yatılı Bölge Okullarında çalışan adsız öğretmenler. Kendi çocukları hasta olduğunda “sabah ola hayrola” diyen; ama YBO’lu güzel çocuklarımız için gecenin ikisinde, üçünde yollara düşen, şehirler arası hastanelere giden, öğrencinin başında acilde sabaha kadar nöbet tutan, tipide YBO minibüsü Murat nehrine düşmesin diye minibüsün önünde yürüyen, donmamak için diğer öğretmenle 5 dakikada bir yer değiştiren isimsiz öğretmen, geceleyin etüdün ardından bahçe duvarı olmayan okuldan pansiyona yürüyen çocukları kurt kapmasın diye siper olan adsız öğretmenler, yatılı okuyan miniklere banyo yaptıran adsız öğretmenler, onları her sabah

“Benim Canımdan Çok Sevdiğim Öğrencilerim”

afişiyle karşılayan öğretmen, maaşının %85’inden fazlasını çocuklara harcayan öğretmen, bu öğretmenlerimizin

hakkını nasıl ödeyebiliriz?

Hayatımızın herhangi bir noktasına ışık tutan tüm öğretmenlerin ve hayatını birilerine bir şeyler öğretmek amacıyla yaşayan tüm insanların 24 Kasım Öğretmenler Günü kutlu olsun. Ve bu güzel günü son olarak atamızdan bir söz ve Fazıl Hüsnü Dağlarca’dan bir şiiri ile tekrar kutlamak isterim:

Öğretmenler;

Yeni nesli,

Cumhuriyetin fedakâr öğretmen ve eğitimcilerini,

sizler yetistireceksiniz

ve

yeni nesil, sizin eseriniz olacaktır.

M. K. ATATÜRK

Ö Ğ R E T M E N

A'dan başlar aydınlık,
Bir taş koyar bütün yapılarda temele öğretmen.
Soluğudur düşüncenin buğdaydan yalaza dek
Yeryüzünde ne varsa ondan gelmedir,
Yeryüzü ile el ele öğretmen.

Göz gözdür o, uzakları görürüz
Ağızdır o, türkü söyleriz haykırırız günlerden.
Ulaşırsız erdem üstüne, gelecekler üstüne biz hep
Çizer büyük değirmisini
Uç olur da pergele öğretmen.

Hey hey, burası bir dağ köyü, kurda kuşa
Bırakılmış göğün kıyısına bırakılmış
83 toprak ev, 83 acı duman,
Çoluğuyla, çocuğuyla 415 karanlık
Kurtulacağız, el ayak kurtulacağız,
Bir okul yapıla, bir gele öğretmen.

Bir ışık, bir ışık daha,
Gecelerin içindeki ejderlerle dövüşür
Nice istemeseler de, nice önleseler de,
Uyandırır toplumunu
İyiye, doğruya, güzele öğretmen...

Fazıl Hüsnü Dağlarca

Berk GÖKÇE
Maden Müh. 2

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLKYAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLKYAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağlantı adresi: -yeni adres-

<https://www.classy.org/campaign/ILKYAR/c164385>

2. E-postalarınızda www.ilkyar.org.tr bağlantı izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak tanınırlığınızı arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın adreslerini bizlere (ilkyar.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLKYAR izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.

bağış için

vererek,
İLKYAR'ın
e-posta